

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij e-mail van 27 december 2017 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen de heer drs. B, hierna te noemen verweerder, tot 21 november 2018 ingeschreven in het NIP-register A&O psycholoog NIP, in deze procedure bijgestaan door mr. A.C. van 't Hek, advocaat.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 27 december 2017;
- de e-mail d.d. 11 april 2018 van verweerder, waarin hij zich beroept op niet-ontvankelijkheid van klager in zijn klacht, omdat volgens verweerder een A&O registratie geen verband houdt met zijn werkzaamheden als bijzondere curator;
- de brief d.d. 25 april 2018 van de secretaris van het College aan partijen, waarin zij hen meedeelt dat de zaak tijdens de zitting van het College van 18 april 2018 is besproken en dat het College vooralsnog tot het oordeel is gekomen dat klager ontvankelijk is in zijn klacht, en dat verweerder in de gelegenheid is gesteld een verweerschrift in te dienen;
- het verweerschrift met bijlagen d.d. 21 juni 2018;
- de repliek d.d. 31 juli 2018;
- de dupliek d.d. 27 augustus 2018;
- de beschikkingen van de rechtbank d.d. 11 juli 2017 en 6 december 2017, door verweerder op verzoek van het College overgelegd ter zitting.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 16 januari 2019, waarbij klager en verweerder aanwezig waren. Verweerder werd bijgestaan door mr. Van 't Hek.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

II 1. Klager heeft samen met zijn gewezen echtgenote, hierna te noemen moeder, twee minderjarige kinderen te weten C, geboren in 2005, hierna te noemen de zoon, en D, geboren in 2007, hierna te noemen de dochter. Beide ouders hebben sedert de echtscheiding, in 2010, het gezag over de kinderen en omgang met de kinderen op basis van co-ouderschap.

II 2. Bij beschikking van 11 juli 2017 heeft de rechtbank verweerder, psycholoog en MfN-registermediator, tot bijzondere curator benoemd over de zoon.

De rechtbank overwoog daartoe het volgende:

“De rechtbank acht zich op dit moment niet in staat om ten aanzien van de hoofdverblijfplaats en de zorgregeling een gedegen, wel afgewogen, beslissing te nemen en is van oordeel dat sprake is van een situatie als bedoeld in voornoemd artikel 1:250 BW. De rechtbank is gebleken dat [de zoon] zich tegenstrijdig tegenover zijn ouders uitlaat en dat hij mogelijk onvoldoende ruimte ervaart om een eigen mening te vormen. De rechtbank acht het in het belang van [de zoon] dat zijn stem in de onderhavige procedure goed naar voren wordt gebracht. De rechtbank acht benoeming van een bijzondere curator daarvoor de meest aangewezen weg.

De bijzondere curator is een onafhankelijk persoon die [de zoon] dient te vertegenwoordigen. Van de bijzondere curator wordt in dit verband verwacht dat hij in kaart brengt hoe [de zoon] denkt over de hoofdverblijfplaats en de zorgregeling en wat verder in het belang van hem is.

Ook dient de bijzondere curator te beoordelen of hij last heeft van eventuele conflicten tussen de ouders. Indien mogelijk, wordt de bijzondere curator tot slot verzocht om te onderzoeken of er hulpverlening noodzakelijk is en, als dit het geval is, welke vorm van hulpverlening het meest aansluit bij de behoefte van [de zoon]. Het staat de bijzondere curator vrij te proberen tot een door alle betrokkenen gedragen oplossing te komen.”

II 3. Het onderzoek bestond onder meer uit meerdere gesprekken met beide ouders en hun nieuwe partners en met de zoon zelf. Ook heeft verweerder op 31 juli 2017 in het kader van zijn onderzoek de zoon en een vriendje van de zoon in zijn auto meegenomen voor een buitenactiviteit.

II 4. Verweerder heeft op 23 augustus 2017 een rapport opgesteld en dit naar de rechtbank gezonden. Klager heeft het rapport op 13 september 2017 via zijn advocaat ontvangen. Op dezelfde datum heeft klager zijn reactie op het rapport aan de rechtbank gestuurd.

II 5. In het rapport staat onder meer dat uit de verslaglegging van twee therapeuten die de zoon eerder hebben begeleid, zou blijken dat zij een vermoeden hebben uitgesproken van een ontwikkelingsstoornis, die kenmerken vertoont op het gebied van ASS, en waarover geen verdere diagnose is gesteld.

Met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de zoon staat in het rapport dat opheffen van de in 2010 bepaalde co-ouderschapregeling volgens verweerder geen oplossing biedt en eigenlijk ook niet door de zoon wordt gewenst.

II 6. De rechtbank heeft bij beschikking van 6 december 2017 bepaald dat de zoon voortaan zijn hoofdverblijfplaats bij klager zou hebben en om de week omgang met moeder zou hebben.

De rechtbank heeft daartoe onder meer het volgende overwogen:

“De rechtbank zal – in afwijking van het advies van de bijzondere curator – de huidige co-ouderschapsregeling wijzigen en bepalen dat [de zoon] zijn hoofdverblijfplaats bij zijn vader zal hebben en om de week van vrijdagmiddag tot maandagochtend naar school bij zijn moeder zal zijn. De rechtbank is van oordeel dat niet is gebleken dat het – zoals de bijzondere curator aangeeft – eigenlijk niet de wens van [de zoon] is om het co-ouderschap op te heffen.”

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerder in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen.

1. Volgens klager had verweerder de opdracht niet moeten aanvaarden, omdat hij als A&O psycholoog niet deskundig is op het gebied van kinder- en jeugdpsychologie.
2. Klager verwijt verweerder dat hij een rapport heeft opgesteld waarin geen lijn is te ontdekken en waarin de onderbouwing van zijn stellingen en adviezen ontbreekt. Als voorbeeld noemt klager de verwijzing naar de verslagen van de twee therapeuten, waaruit zou blijken dat zij hun vermoeden van een ontwikkelingsstoornis hebben uitgesproken. Volgens klager heeft de behandelend kinderpsycholoog, met wie de zoon 11 gesprekken heeft gehad, juist verklaard dat hij géén ontwikkelingsstoornis heeft vastgesteld en dat hij ook geen aanleiding heeft gevonden om daar grondig onderzoek naar te doen. Ook het weergeven van de wens van de zoon met betrekking tot zijn woonsituatie, te weten de verdeling tussen zijn verblijf bij klager en bij moeder, strookt volgens klager niet met de uitlatingen van de zoon daaromtrent.

3. Volgens klager heeft verweerder de zoon en zijn vriendje in zijn auto meegenomen voor een buitenactiviteit, zonder dat hij de ouders daarvoor om toestemming had gevraagd.
4. Klager acht het niet terecht dat verweerder met moeder twee gesprekken heeft gevoerd en met hemzelf maar één, waarbij hij ook nog niet beschikte over de stukken van de rechtbank.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht gemotiveerd betwist en daartoe onder meer, zakelijk weergegeven, het volgende gesteld.

IV 1. Ten aanzien van de ontvankelijkheid van de klacht.

Verweerder stelt dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht om de volgende redenen:

1. Volgens verweerder heeft hij in deze niet beroepsmatig gehandeld in de zin van de Beroepscode, aangezien het hier niet ging om handelen als psycholoog, maar als bijzondere curator. Verweerder stelt dat hij in zijn hoedanigheid van gedragsdeskundige tot bijzondere curator is benoemd.
2. Voorts valt verweerder zijns inziens niet onder de bepaling van artikel 1.1.1 van het Reglement voor het Toezicht, aangezien hij sinds 1 januari 2017 geen NIP-lid meer is. Verweerder zegt ervan uit te zijn gegaan dat met de beëindiging van zijn lidmaatschap zijn registratie eveneens kwam te vervallen, hetgeen kennelijk niet automatisch is geschied.
3. Volgens verweerder heeft klager in strijd met artikel 2.1.2 a van het Reglement voor het Toezicht nagelaten zijn adres in het klaagschrift te vermelden.
4. Naar de mening van verweerder heeft klager niet aangetoond enig belang bij de klacht te hebben.

IV 2. Ten aanzien van de inhoud van de klacht.

Verweerder heeft de klacht gemotiveerd betwist. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

V 1. Ten aanzien van de ontvankelijkheid.

V 1.1 Verweerder is sedert 1 januari 2017 geen lid meer van het NIP. Verweerder was na 1 januari 2017 nog wel ingeschreven in het NIP-register A&O psycholoog NIP. De inschrijving in een NIP-register vervalt niet automatisch indien men zijn lidmaatschap van het NIP opzegt. Lidmaatschap en registratie zijn niet aan elkaar gekoppeld. Het is mogelijk dat men geen lid van het NIP is, maar wel ingeschreven in een NIP-register.

De Beroepscode en het verenigingsrecht gelden ook voor personen die geen NIP-lid zijn, maar wel zijn ingeschreven in één of meer registers van het NIP.

V 1.2 Verweerder heeft op 26 december 2012 bij het NIP een verzoek ingediend tot inschrijving in het NIP-register A&O psycholoog NIP. De inschrijving is geëffectueerd per 1 maart 2013 voor een periode van vijf jaar.

De periode is door de sectie A & O met twee jaar verlengd voor alle geregistreerden om hen meer gelegenheid te geven om aan de voorwaarden voor herregistratie te voldoen.

Verweerders registratie liep dus door tot 1 maart 2020.

Pas op 21 november 2018 heeft verweerder de ledenadministratie verzocht hem uit te schrijven uit het register. Zijn verzoek is doorgeleid naar de betreffende afdeling bij het NIP en per dezelfde datum is de registratie stopgezet.

V 1.3 Nu de door klager gestelde gedragingen van verweerder waarop de klacht betrekking heeft dateren uit de periode juli/augustus 2017, derhalve vóór 21 november 2018, de datum waarop de uitschrijving uit het register A&O psycholoog NIP heeft plaatsgevonden, komt het handelen van verweerder in principe voor tuchtrechtelijke toetsing in aanmerking, tenzij andere omstandigheden, zoals door verweerder genoemd (zie IV 1.), aan de ontvankelijkheid van de klacht in de weg zouden staan. Hierop gaat het College in het onderstaande in.

V 1.4 Het beroepsmatig handelen.

V 1.5 Verweerder, psycholoog, is door de rechtbank benoemd als bijzondere curator op grond van artikel 1:250 lid 1 BW.

Dit artikel luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

“Wanneer in aangelegenheden betreffende diens verzorging en opvoeding, dan wel het vermogen van de minderjarige, de belangen van de met het gezag belaste ouders of een van hen dan wel van de voogd of de beide voogden in strijd zijn met die van de minderjarige, benoemt de rechtbank, dan wel, indien het een aangelegenheid inzake het vermogen van de minderjarige betreft, de kantonrechter, of, indien de zaak reeds aanhangig is, de desbetreffende rechter, indien hij dit in het belang van de minderjarige noodzakelijk acht, daarbij in het bijzonder de aard van deze belangenstrijd in aanmerking genomen, op verzoek van een belanghebbende of ambtshalve een bijzondere curator om de minderjarige ter zake, zowel in als buiten rechte, te vertegenwoordigen.”

Verweerder heeft verklaard dat hij in zijn hoedanigheid van gedragsdeskundige door de rechtbank tot bijzondere curator is benoemd.

Verweerder heeft op 23 augustus 2017 een rapport uitgebracht ten behoeve van de rechtbank.

Op het voorblad van dit rapport heeft verweerder als zijn beroep vermeld ‘psycholoog, MfN-registermediator’.

V 1.6 In artikel 1.1 van de Beroepscode 2015, hierna de Beroepscode, staat vermeld dat beroepsmatig handelen inhoudt:

“Alle handelingen die de psycholoog verricht wanneer hij optreedt in de hoedanigheid of functie van psycholoog of gebruik maakt van de aanduiding psycholoog; hieronder valt de professionele relatie, het optreden als wetenschappelijk onderzoeker, docent, supervisor, in de media et cetera.”

Het College is van oordeel dat verweerder beroepsmatig heeft gehandeld nu hij in de hoedanigheid van psycholoog is opgetreden. Naar het oordeel van het College valt het optreden als gedragsdeskundige onder de hierboven weergegeven omschrijving in artikel 1.1 van de Beroepscode van beroepsmatig handelen. Bovendien heeft verweerder gebruik gemaakt van de aanduiding psycholoog.

V 1.7 Klager kan worden aangemerkt als betrokkene. Hij is als vader van de zoon immers direct betrokken bij het beroepsmatig handelen van verweerder als bijzondere curator voor de zoon. Daarom wordt klager ingevolge artikel 2.1.3 van het Reglement voor het Toezicht geacht belang te hebben bij de door hem ingediende klacht tegen verweerder.

V 1.8 Dat in het klaagschrift het (post)adres van klager niet is vermeld wordt in het Reglement voor het Toezicht niet als grond voor niet-ontvankelijkheid genoemd. Het niet vermelden is ook niet van doorslaggevend belang; klager is via zijn e-mailadres goed bereikbaar.

V 1.9 Het College komt tot de slotsom dat klager ontvankelijk is in zijn klacht.

V 2. Ten aanzien van de inhoud van de klacht.

V 2.1 Ad klachtonderdeel 1:

V 2.2 Volgens klager had verweerder de opdracht niet moeten aanvaarden, omdat hij als A&O psycholoog niet deskundig is op het gebied van kinder- en jeugdpsychologie.

V 2.3 Verweerder heeft gesteld dat hij niet in zijn hoedanigheid van A&O psycholoog, maar als gedragsdeskundige en mediator op een lijst staat waaruit de rechtbanken een bijzondere curator kunnen kiezen. Verweerder heeft verklaard dat hij is opgeleid in, en al twintig jaar ervaring heeft met het voeren van gesprekken met kinderen, en dat hij op initiatief van de rechtbank op deze lijst is geplaatst, nadat daartoe een gesprek had plaatsgevonden op de rechtbank en nadat de rechtbank had geverifieerd of verweerder voor plaatsing op deze lijst in aanmerking kwam.

Nu klager zijn stellingen dat verweerder de deskundigheid zou missen om als bijzondere curator op te treden niet nader heeft onderbouwd, gaat het College er op basis van het door verweerder gestelde vanuit dat verweerder over voldoende deskundigheid beschikte om de opdracht te aanvaarden. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

V 2.4 Ad klachtonderdeel 2:

V 2.5 Artikel 1.16 van de Beroepscode definieert rapportage als volgt:

“Alle tot één of meer personen herleidbare bevindingen, beoordelingen of adviezen, die mondeling of schriftelijk worden uitgebracht.”

Het College is van oordeel dat verweerders rapport van 23 augustus 2017 onder deze definitie valt. Artikel 97 van de Beroepscode vermeldt de eisen waaraan een rapport minimaal dient te voldoen.

V 2.6 Het is het College ambtshalve bekend dat een bijzondere curator zich bij de uitoefening van de aan hem door de rechtbank opgedragen speciale taak dient te houden aan ‘de leidraad werkwijze en verslag bijzondere curatoren’, die deel uitmaakt van het door de Rechtspraak opgestelde ‘werkproces benoeming bijzondere curator o.g.v. art. 1:250 BW’, die door alle rechtbanken en gerechtshoven in Nederland is geïmplementeerd, met daarin voorschriften betreffende de werkwijze van de bijzondere curator.

Dat neemt echter niet weg dat verweerder eveneens is gebonden aan de verplichtingen die de Beroepscode hem oplegt.

Bevat de leidraad veeleer een inhoudelijke omschrijving van de activiteiten die de bijzondere curator dient te ondernemen in het kader van zijn onderzoek, en een opsomming van de inhoud die de door hem op te stellen rapportage dient te bevatten, in artikel 97 van de Beroepscode worden de *kwaliteitseisen* waaraan een rapport moet voldoen genoemd.

Eén van die eisen is dat de rapportage behoorlijk moet zijn onderbouwd, een eis die overigens ook in de leidraad aan het verslag van de bijzondere curator wordt gesteld.

V 2.7 Verweerder heeft in hoofdstuk 6.6 van het rapport een opsomming gegeven van 14 overwegingen die tot zijn conclusie in het rapport hebben geleid.

Naar het oordeel van het College is een aantal van deze overwegingen onvoldoende onderbouwd. Voorbeelden daarvan zijn:

Overweging 3:

“Uit de verslaglegging blijkt dat de therapeuten hun vermoeden hebben uitgesproken van een ontwikkelingsstoornis en hierover geen verdere diagnose over heeft plaatsgevonden;”

Overweging 4:

“Dat deze ontwikkelingsstoornis kenmerken vertoont op het gebied van ASS (Autismespectrumstoornis);”

Overweging 5:

“Dit vermoeden wordt gesterkt door de melding dat [de zoon] ook vooraf aan de scheiding probleemsignalen heeft laten zien;”

Overweging 6:

“De ontwikkelingsstoornis voor een extra behoefte aan rust (stabiliteit), veiligheid en geborgenheid kan zorgen;”

V 2.8 Door klager is gesteld en door verweerder is niet weersproken dat de behandelend kinderpsycholoog met wie de zoon 11 gesprekken heeft gehad juist heeft verklaard dat hij géén ontwikkelingsstoornis heeft vastgesteld en dat hij ook geen aanleiding heeft gevonden om daar grondig onderzoek naar te doen.

V 2.9 Ook de conclusie in het rapport dat: *“Opheffen van de in 2010 bepaalde co-ouderschap in de huidige situatie mijn inziens geen oplossing biedt voor de huidige situatie en deze feitelijk eigenlijk ook niet door [de zoon] gewenst wordt.”* wordt niet gedragen door de bevindingen in het rapport, zie bijvoorbeeld de zinsnede in hoofdstuk 6.4 van het rapport: *“Op de vraag naar welk huis [hij] zou gaan als hij [de] wereld zou hebben gemaakt geeft [de zoon] aan dat hij dan voor zijn vader zou kiezen. De reden hiervoor is dat hij zich meer thuis voelt bij zijn vader.”*

V 2.10 Het College concludeert dat verweerder niet heeft voldaan aan artikel 97 van de Beroepscode, zodat dit klachtonderdeel gegrond is.

V 2.11 Ad klachtonderdeel 3:

V 2.12 Klagers stelling dat verweerder de zoon en zijn vriendje in zijn auto heeft meegenomen voor een buitenactiviteit, zonder dat hij de ouders daarvoor om toestemming had gevraagd, is door verweerder gemotiveerd weersproken.

Onder deze omstandigheden kan het College niet vaststellen of verweerder zich aan het door klager gestelde heeft schuldig gemaakt, omdat aan het woord van de één niet meer geloof kan worden gehecht dan aan het woord van de ander. In gevallen als deze is het vaste tuchtrechtspraak dat het verwijt van klager niet gegrond kan worden bevonden. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klager minder geloof verdient dan dat van verweerder, doch op de omstandigheid dat voor het oordeel of een bepaalde verweten gedraging van de aangeklaagde tuchtrechtelijk verwijtbaar is, eerst moet worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

V 2.13 Ad klachtonderdeel 4:

V 2.14 Verweerder heeft uiteengezet dat het niet mogelijk bleek het gesprek met moeder en haar partner in één keer te voeren, reden waarom het gesprek in tweeën is gesplitst. Het gesprek met klager en zijn partner kon wel in één keer plaatsvinden. Het is derhalve niet zo dat moeder is bevoordeeld doordat zij meer gesprekken met verweerder heeft gevoerd dan klager. Dit klachtonderdeel is eveneens ongegrond.

V 2.15 Het College komt tot de slotsom dat de klacht deels gegrond is. De klachtonderdelen 1, 3 en 4 zijn ongegrond, klachtonderdeel 2 is gegrond.

V 2.16 Ten aanzien van de op te leggen maatregel overweegt het College als volgt.

Per 21 november 2018 is verweerder niet meer ingeschreven in het NIP-register A&O psycholoog NIP.

Artikel 2.4.1 van het Reglement voor het Toezicht geeft een opsomming van de maatregelen die kunnen worden opgelegd ten aanzien van leden van het NIP, alsmede ten aanzien van degenen die zijn ingeschreven in een van de NIP-registers.

Nu verweerder geen NIP-lid meer is en evenmin meer is ingeschreven in een NIP-register acht het College het opleggen van een maatregel niet opportuun.

VI De beslissing

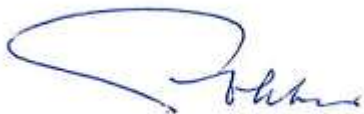
Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht deels gegrond als voormeld;
- ziet af van het opleggen van een maatregel.

Aldus gewezen op **11 maart 2019** door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,
drs. R. Beer,
dr. H.F.A. Diesfeldt,
drs. A.C. van der Horst,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'J.P. Fokker', is written over a faint, light blue circular stamp or watermark.

J.P. Fokker